

พระราชบัญญัติ

อนุญาตตุลาการ

พ.ศ. ๒๕๓๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

เป็นปีที่ ๔๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยอนุญาตตุลาการนอกศาล
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดย
คำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอนุญาต
ตุลาการ พ.ศ. ๒๕๓๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดอ้างถึงบทบัญญัติแห่งประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในส่วนที่เกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการนอกศาล
ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นอ้างถึงพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

สัญญาอนุญาโตตุลาการ

มาตรา ๕ สัญญาอนุญาโตตุลาการหมายถึง สัญญาหรือข้อตกลง
ในสัญญาที่คู่กรณีตกลงเสนอข้อพิพาททางแพ่งที่เกิดขึ้นแล้วหรือที่จะเกิด
ขึ้นในอนาคตให้อนุญาโตตุลาการชขาด ไม่ว่าจะมีการกำหนดตัวผู้ซึ่งจะ
เป็นอนุญาโตตุลาการไว้หรือไม่ก็ตาม

มาตรา ๖ สัญญาอนุญาโตตุลาการจะมีผลผูกพันคู่กรณีได้ต่อเมื่อ
มีหลักฐานเป็นหนังสือหรือมีข้อสัญญาปรากฏอยู่ในเอกสารโต้ตอบทาง
จดหมาย โทรเลข โทรพิมพ์หรือเอกสารอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน

มาตรา ๗ ความสมบูรณ์แห่งสัญญาอนุญาโตตุลาการและการตั้ง
อนุญาโตตุลาการย่อมไม่เสียไป แม้ในภายหลังคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง
ตาย ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด ถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือ
คนเสมือนไร้ความสามารถ

มาตรา ๘ เมื่อมีการโอนสิทธิเรียกร้องหรือความรับผิดชอบ สัญญา
อนุญาตตุลาการที่มีอยู่เกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องหรือความรับผิดชอบยก
แก่ผู้รับโอนด้วย

มาตรา ๙ สัญญาอนุญาตตุลาการจะกำหนดให้ต้องเสนอข้อพิพาท
ต่ออนุญาตตุลาการภายในกำหนดเวลาที่สั้นกว่าอายุความตามกฎหมาย
ก็ได้ แต่การฝ่าฝืนข้อกำหนดดังกล่าวมีผลเป็นการตัดสิทธิที่จะเสนอข้อ
พิพาทต่ออนุญาตตุลาการเท่านั้น ห้ามผลเป็นการตัดสิทธิฟ้องคดีตามข้อ
พิพาทนั้นต่อศาลไม่

เมื่อมีพฤติการณ์พิเศษ คู่กรณีที่เกี่ยวข้องของอาัยนคำร้องต่อศาลที่มี
เขตอำนาจใหม่คำสั่งขยายกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งได้ คำร้องนโยชน
ก่อนสิ้นกำหนดเวลาเช่นว่านั้นเว้นแต่ในกรณีเหตุสุดวิสัย

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่คู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งฟ้องคดีเกี่ยวกับข้อ
พิพาทตามสัญญาอนุญาตตุลาการโดยมิได้เสนอข้อพิพาทนั้นต่ออนุญาต
ตุลาการตามสัญญา คู่สัญญาฝ่ายที่ถูกฟ้องอาัยนคำร้องต่อศาลก่อนวัน
สืบพยานหรือก่อนมีคำพิพากษาในกรณีที่มิได้มีการสืบพยาน ใหม่คำสั่ง
จำหน่ายคดี เพื่อให้คู่สัญญาดำเนินการทางอนุญาตตุลาการก่อน และเมื่อ
ศาลทำการไต่สวนแล้วไม่ปรากฏว่ามีเหตุที่ทำให้สัญญาอนุญาตตุลาการ
นั้นเป็น โฆษหรือใช้บังคับไม่ได้ด้วยเหตุประการอื่นหรือมีเหตุทำให้
ไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญานั้นได้ ก็ให้ใหม่คำสั่งจำหน่ายคดีนั้นเสีย

หมวด ๒

อนุญาตตุลาการและผู้ขาด

มาตรา ๑๑ อนุญาตตุลาการอาจมีคนเดียวหรือหลายคนก็ได้ ในกรณีที่มีอนุญาตตุลาการหลายคน ให้คู่กรณีตั้งอนุญาตตุลาการฝ่ายละเท่ากัน

ในกรณีที่สัญญาอนุญาตตุลาการมิได้กำหนดจำนวนอนุญาตตุลาการไว้ ให้คู่กรณีตั้งอนุญาตตุลาการฝ่ายละหนึ่งคนและให้อนุญาตตุลาการดังกล่าวร่วมกันตั้งบุคคลภายนอกอีกหนึ่งคนร่วมเป็นอนุญาตตุลาการด้วย

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่สัญญาอนุญาตตุลาการมิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น การตั้งอนุญาตตุลาการต้องทำภายในกำหนดเวลาอันสมควร โดยได้รับความยินยอมจากผู้ได้รับบังคับต้องทำเป็นหนังสือ ลงวัน เดือน ปี และลายมือชื่อของผู้ตั้งไว้เป็นสำคัญ

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่บุคคลซึ่งจะเป็นผู้ตั้งอนุญาตตุลาการมิได้ตั้งภายในเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาอนุญาตตุลาการ หรือภายในกำหนดเวลาอันสมควรตามมาตรา ๑๒ หรือมีพฤติการณ์อันแสดงให้เห็นว่าผู้นั้นไม่เต็มใจจะตั้งอนุญาตตุลาการ คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจให้มีคำสั่งตั้งอนุญาตตุลาการแทนก็ได้

มาตรา ๑๔ เมื่อได้ตั้งอนุญาตตุลาการขึ้นโดยชอบแล้ว ห้ามมิให้ทอดถอนการตั้งอนุญาตตุลาการนั้น เว้นแต่คู่กรณีทุกฝ่ายจะได้อินยอมด้วย

อนุญาตตุลาการซึ่งได้รับตั้งขึ้นโดยชอบอาจถูกคัดค้านต่อศาลทม
 เขตอำนาจได้ ถ้าเป็นอนุญาตตุลาการที่ศาลหรือบุคคลภายนอกเป็นผู้ตั้ง
 คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะคัดค้านก็ได้ ถ้าเป็นอนุญาตตุลาการซึ่งคู่กรณี
 ฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ตั้ง คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งจะคัดค้านก็ได้ แต่คู่กรณีฝ่ายใดจะ
 คัดค้านอนุญาตตุลาการซึ่งตนเป็นผู้ตั้งหรือร่วมตั้งหาได้ไม่ เว้นแต่คู่กรณี
 ฝ่ายนั้นจะมีเหตุหรือควรรู้งเหตุแห่งการคัดค้านในขณะตั้ง

เหตุแห่งการคัดค้านตามวรรคสองได้แก่เหตุที่จะคัดค้านผู้พิพากษา
 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือเหตุประการอื่นอันมีสภาพ
 ร้ายแรงซึ่งอาจทำให้การพิจารณาหรือชขาดข้อพิพาทเสียความยุติธรรมไป

ในกรณีที่มีการคัดค้านตามวรรคสองให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการคัด
 ค้านผู้พิพากษาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดย
 อนุโลม และถ้าการคัดค้านฟังขึ้น ให้ตั้งอนุญาตตุลาการขึ้นใหม่แทนผู้
 ซึ่งถูกคัดค้านนั้น โดยวิธีเดียวกันกับการตั้งอนุญาตตุลาการผู้ซึ่งถูกคัดค้าน

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่สัญญาอนุญาตตุลาการกำหนดให้บุคคล
 ใดบุคคลหนึ่งหรือหลายคนเป็นอนุญาตตุลาการ หรือให้บุคคลภายนอก
 เป็นผู้ตั้งอนุญาตตุลาการและบุคคลดังกล่าวนั้น ไม่ยินยอมรับการตั้ง
 หรือตาย ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด ถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความ
 สามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถก่อนยินยอม รับการตั้ง หรือก่อน
 ตั้งแล้วแต่กรณีให้ถือเสมือนว่าไม่มีการกำหนดตัวอนุญาตตุลาการ หรือ
 ผู้ตั้งอนุญาตตุลาการนั้น

ถ้าอนุญาตตุลาการผู้ยินยอมรับการตั้งแล้วผู้ใดตาย ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด ถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ ให้ตั้งอนุญาตตุลาการขึ้นใหม่แทน โดยวิธีเดียวกันกับการตั้งอนุญาตตุลาการผู้ขึ้น

ในกรณีที่อนุญาตตุลาการผู้ยินยอมรับการตั้งแล้วผู้ใดไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ไม่เต็มใจปฏิบัติหน้าที่หรือเพิกเฉยไม่ปฏิบัติหน้าที่ภายในเวลาอันสมควร คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจให้มีคำสั่งตั้งอนุญาตตุลาการขึ้นใหม่แทนอนุญาตตุลาการผู้ขึ้นได้

มาตรา ๑๖ คำชขาดของอนุญาตตุลาการให้เป็นไปตามเสียงข้างมาก ถ้าไม่อาจหาเสียงข้างมากได้ ให้อนุญาตตุลาการตกลงร่วมกันตั้งบุคคลหนึ่งคนเป็นผู้ชขาด ในกรณีที่อนุญาตตุลาการไม่สามารถตั้งผู้ชขาดได้ ให้อนุญาตตุลาการคนใดคนหนึ่ง หรือคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจให้มีคำสั่งตั้งผู้ชขาด และให้นำมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับแก่ผู้ชขาดด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๓

วิธีพิจารณาขอนุญาตตุลาการ

มาตรา ๑๗ ก่อนจะทำคำชขาด ให้อนุญาตตุลาการฟังคู่กรณีและมีอำนาจทำการไต่สวนตามที่เห็นสมควรในข้อพิพาทที่เสนอมานั้น

ในกรณีที่สัญญาอนุญาตตุลาการหรือกฎหมายมิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้อนุญาตตุลาการมีอำนาจดำเนินวิธีพิจารณาใด ๆ ตามที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงหลักแห่งความยุติธรรมเป็นสำคัญ

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่จำต้องอาศัยอำนาจศาลในการออกหมายเรียกพยาน ให้พยานสาบานตน ให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ใช้วิธีการชั่วคราวเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของคู่กรณีในระหว่างการพิจารณา หรือให้ชขาดบ่งตนในปัญหาข้อกฎหมายใด อนุญาตตุลาการคนใดคนหนึ่งอาจยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจให้ศาลดำเนินกระบวนการพิจารณาเช่นนั้น ถ้าศาลเห็นว่ากระบวนการพิจารณานั้นหากเป็นการพิจารณาของศาลแล้วศาลทำได้ ก็ให้ศาลจัดการให้ตามคำร้องนั้น ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการนั้น ๆ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๙ ในการดำเนินการพิจารณาในชั้นอนุญาตตุลาการ คู่กรณีจะดำเนินการด้วยตนเอง หรือมอบอำนาจให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือหลายคน หรือตั้งทนายความคนเดียวหรือหลายคนให้เป็นผู้ดำเนินการแทนตนก็ได้

หมวด ๔

คำชขาดและการบังคับตามคำชขาด

มาตรา ๒๐ คำชขาดต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่ออนุญาตตุลาการหรือผู้ชขาด แล้วแต่กรณี โดยระบุเหตุผลแห่งข้อวินิจฉัยทั้งปวง

ไว้โดยชัดแจ้งด้วย แต่จะกำหนดหรือชี้ขาดการใดให้เกินขอบเขตแห่งสัญญาอนุญาตตุลาการหรือคำขอของคู่กรณีไม่ได้ เว้นแต่จะเป็นการกำหนดค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในชั้นอนุญาตตุลาการหรือคำบ่วยการอนุญาตตุลาการหรือผู้ชี้ขาดตามมาตรา ๒๑ หรือเป็นการชี้ขาดให้เป็นไปตามข้อตกลงหรือการประนีประนอมยอมความกันระหว่างคู่กรณี

มาตรา ๒๑ คำชี้ขาดจะต้องทำให้เสร็จภายในกำหนดเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันตั้งอนุญาตตุลาการคนสุดท้ายหรือผู้ชี้ขาดโดยชอบ เว้นแต่คู่กรณีได้ตกลงกำหนดเวลาไว้เป็นอย่างอื่น

กำหนดเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หรือกำหนดเวลาที่คู่กรณีได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่นตามวรรคหนึ่ง คู่กรณีอาจตกลงกันขยายได้ ถ้าตกลงกันไม่ได้ ให้คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรืออนุญาตตุลาการ หรือผู้ชี้ขาดยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจ และให้ศาลมีอำนาจสั่งขยายเวลาได้ตามที่เห็นสมควร

ห้ามมิให้คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งยกเหตุที่อนุญาตตุลาการหรือผู้ชี้ขาดมิได้ทำคำชี้ขาดให้เสร็จภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองขึ้นเป็นเหตุคัดค้านการบังคับตามคำชี้ขาดนั้น เว้นแต่จะได้ยกเหตุดังกล่าวขึ้นโต้แย้งเป็นหนังสือต่ออนุญาตตุลาการหรือผู้ชี้ขาดไว้ภายในกำหนดเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่สิ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง และก่อนที่จะมีการส่งสำเนาคำชี้ขาดไปถึงคู่กรณีฝ่ายนั้น

เมื่อทำคำชี้ขาดเสร็จแล้ว อนุญาตตุลาการหรือผู้ชี้ขาดจะต้องจัดส่งสำเนาคำชี้ขาดนั้นถึงคู่กรณีที่เกี่ยวข้องทุกคน

มาตรา ๒๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๓ และสัญญาอนุญาตตุลาการ คำขาคของอนุญาตตุลาการหรือผู้ขาคให้เป็นที่สุดและผูกพันคู่กรณี เมื่อได้มีการส่งสำเนาคำขาคตนนถึงคู่กรณีตามมาตรา ๒๑ วรรคสี่แล้ว

ถ้าในคำขาคใหม่ขอผิดพลาดเล็กน้อย หรือขอผิดหลงเล็กน้อย เมื่ออนุญาตตุลาการหรือผู้ขาคเห็นสมควร หรือเมื่อคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอ อนุญาตตุลาการหรือผู้ขาคอาจแก้ไขให้ถูกต้องได้

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่คู่กรณีฝ่ายใดไม่ยอมปฏิบัติตามคำขาค ห้ามมิให้บังคับตามคำขาคตนน เว้นแต่คู่กรณีออกฝ่ายหนึ่งจะไต่ยื่นคำร้องขอต่อศาลที่มีเขตอำนาจและศาลได้มีคำพิพากษาคตามคำขาคตนน คำร้องขอนให้ยื่นภายในกำหนดเวลาหนึ่งปี นับแต่วันที่ได้ส่งสำเนาคำขาคถึงคู่กรณีตามมาตรา ๒๑ วรรคสี่แล้ว

เมื่อศาลได้รับคำร้องขอตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้รีบทำการไต่สวน และมีคำพิพากษาคโดยตัวน ทั้งนี้ ต้องให้คู่กรณีฝ่ายที่จะถูกบังคับมีโอกาสคัดค้านก่อน

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำขาคใดไม่ชอบด้วยกฎหมาย ที่ใช้บังคับแก่ข้อพิพาทน หรือเป็นคำขาคที่เกิดจากการกระทำ หรือ วัชการอันมิชอบอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือมิได้อยู่ในขอบเขตแห่งสัญญา อนุญาตตุลาการที่มผลผูกพันตามกฎหมายหรือคำขอของคู่กรณีให้ศาลมีอำนาจทำคำสั่งปฏิเสธไม่รับบังคับตามคำขาคตนน

ในกรณีที่คำขาคใหม่มีความบกพร่องอันมิใช่สาระสำคัญและอาจแก้ไขให้ถูกต้องได้เช่น การคำนวณตัวเลขหรือการกล่าวอ้างถึงบุคคลหรือ

หมวด ๕

ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายและค่าบวการ

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่นในสัญญาอนุญาต
 โทตุลาการ ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในชั้นอนุญาตตุลาการและค่า
 บวการอนุญาตตุลาการหรือผู้ชขาด แต่ไม่รวมถึงค่าทนายความและ
 ค่าใช้จ่ายของทนายความ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในคำชขาดของอนุญาต
 โทตุลาการหรือผู้ชขาด แล้วแต่กรณี แต่ไม่ว่าจะใดตกลงกันไว้ในสัญญา
 อนุญาตตุลาการหรือกำหนดไว้ในคำชขาดเป็นประการใด ถ้าศาลที่มีเขต
 อำนาจเห็นสมควร อาจกำหนดให้ใหม่ตามความเป็นธรรมก็ได้

ในกรณีที่ได้กำหนดค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในชั้นอนุญาต
 ตุลาการ หรือค่าบวการอนุญาตตุลาการหรือผู้ชขาดไว้ในคำชขาด คู่
 กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง อนุญาตตุลาการหรือผู้ชขาดอาจยื่นคำร้องให้ศาลที่
 มีเขตอำนาจมีคำสั่งเรื่องค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในชั้นอนุญาตตุลาการ
 และค่าบวการอนุญาตตุลาการหรือผู้ชขาดให้ได้ตามที่ศาลเห็นสมควร

หมวด ๖

การบังคับตามคำชขาดของอนุญาตตุลาการต่างประเทศ

มาตรา ๒๔ อนุญาตตุลาการต่างประเทศ หมายถึง อนุญาตตุ
 ลากรที่กระทำการพิจารณาชขาดข้อพิพาททั้งหมดหรือโดยส่วนใหญ่ นอก
 ราชอาณาจักรไทย และคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมิได้มีสัญชาติไทย

มาตรา ๒๕ คำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศจะได้รับการรับรองและบังคับในราชอาณาจักรไทยก็เฉพาะแต่คำชี้ขาดที่อยู่ในบังคับแห่งสนธิสัญญา อนุสัญญา หรือความตกลงระหว่างประเทศ ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี และให้มีผลบังคับได้เพียงเท่าที่ประเทศไทยยอมตนเข้าผูกพันเท่านั้น

คำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศที่อยู่ในบังคับแห่งสนธิสัญญา อนุสัญญา หรือความตกลงระหว่างประเทศ ซึ่งประเทศไทยเข้าเป็นภาคีหลังจากวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้บังคับ ย่อมได้รับการรับรองและบังคับในราชอาณาจักรไทยตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๐ เมื่อคู่กรณีฝ่ายใดประสงค์จะให้มีการบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศตามมาตรา ๒๕ ให้คู่กรณีฝ่ายนั้นยื่นคำร้องขอต่อศาลที่มีเขตอำนาจภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้แต่วันที่ได้ส่งสำเนาคำชี้ขาดถึงคู่กรณีตามมาตรา ๒๑ วรรคสี่

ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๒๓ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่การพิจารณาของศาลโดยอนุโลม

มาตรา ๓๑ ผู้ซึ่งขอบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศ จะต้องยื่นเอกสารดังต่อไปนี้มาแสดงด้วย

- (๑) ต้นฉบับคำชี้ขาด หรือสำเนาที่รับรองถูกต้อง
- (๒) ต้นฉบับสัญญาอนุญาโตตุลาการ หรือสำเนาที่รับรองถูกต้อง

(๓) คำแปลเป็นภาษาไทยของคำชี้ขาดและสัญญาอนุญาตตุลาการนั้น โดยมีผู้แปลซึ่งได้สาบานตัวแล้ว เจ้าหน้าที่ของกระทรวงการต่างประเทศ ตั๋วแทนทางทูตหรือกงสุลไทยเป็นผู้รับรอง

มาตรา ๓๒ การขอบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาตตุลาการต่างประเทศ ที่อยู่ในบังคับแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาตตุลาการต่างประเทศ ฉบับนครเจนีวา ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๔๘๐ (ค.ศ. ๑๙๓๗) นั้น ศาลจะพิพากษาบังคับให้เมื่อคู่กรณีของบังคับสามารถพิสูจน์ได้ว่าคำชี้ขาดดังกล่าวมีลักษณะครบถ้วนดังต่อไปนี้

(๑) ได้ทำขึ้นในอาณาเขตของประเทศที่เป็นภาคแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาตตุลาการต่างประเทศ ฉบับนครเจนีวา ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๔๘๐ (ค.ศ. ๑๙๓๗) และต้องเป็นคำชี้ขาดระหว่างบุคคลซึ่งอยู่ในบังคับของประเทศที่เป็นภาคแห่งอนุสัญญานั้นด้วย

(๒) ได้ทำขึ้นโดยอาศัยอำนาจแห่งสัญญาอนุญาตตุลาการที่อยู่ในบังคับของโปรโตคอล ว่าด้วยข้อตกลงมอบให้อนุญาตตุลาการชี้ขาด ฉบับที่แปดให้ลงนาม ณ นครเจนีวา เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๔๖๖ (ค.ศ. ๑๙๒๓)

(๓) ได้ทำขึ้นโดยอาศัยอำนาจแห่งสัญญาอนุญาตตุลาการที่มีผลผูกพันตามกฎหมายที่ใช้บังคับกับสัญญานั้น

(๔) ได้ทำขึ้นโดยอนุญาตตุลาการซึ่งได้กำหนดไว้ในสัญญาอนุญาตตุลาการหรือตามข้อตกลงของคู่กรณี

(๕) ได้ทำขึ้นตามกระบวนวิธีพิจารณาชั้นอนุญาโตตุลาการที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๖) เป็นคำชี้ขาดเกี่ยวกับข้อพิพาทที่อาจเสนอให้อนุญาโตตุลาการชี้ขาดได้ตามกฎหมายไทย

(๗) มีผลผูกพันเป็นยุติแล้วในประเทศที่ทำคำชี้ขาดนั้น

(๘) สามารถบังคับได้โดยไม่เป็นการขัดต่อกฎหมายไทยหรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

มาตรา ๓๓ ศาลมีอำนาจทำคำสั่งปฏิเสธการขอบังคับตามคำชี้ขาดตามมาตรา ๓๒ ได้ ถ้าปรากฏต่อศาลว่า

(๑) คำชี้ขาดได้ถูกเพิกถอนเสียแล้วในประเทศที่ทำคำชี้ขาดนั้น

(๒) ผู้ซึ่งจะถูกบังคับไม่สามารถเข้าต่อสู้คดีในชั้นอนุญาโตตุลาการได้ เพราะมิได้รับการแจ้งล่วงหน้าเพื่อให้ทราบถึงการพิจารณาของอนุญาโตตุลาการภายในระยะเวลาอันสมควร หรือผู้ซึ่งจะถูกบังคับเป็นผู้บกพร่องในเรื่องความสามารถตามกฎหมายและไม่มีผู้ดำเนินคดีแทนโดยชอบ หรือ

(๓) คำชี้ขาดมิได้วินิจฉัยให้ครบทุกประเด็นข้อพิพาทที่คู่กรณีเสนอ หรือคำชี้ขาดวินิจฉัยเกินขอบเขตที่กำหนดไว้ในสัญญาอนุญาโตตุลาการ

มาตรา ๓๔ การขอบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศ ที่อยู่ในบังคับแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการยอมรับนัยถือ และการใช้บังคับคำชี้ขาดอนุญาโตตุลาการต่างประเทศ ฉบับนครนิวยอร์ก ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๑ (ค.ศ. ๑๙๕๘) นั้น ศาลมีอำนาจทำคำสั่งปฏิเสธเสียได้ ถ้าผู้ซึ่งจะถูกบังคับสามารถพิสูจน์ได้ว่า

- (๑) คู่สัญญาอนุญาโตตุลาการฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็น ผู้บกพร่องในเรื่องความสามารถตามกฎหมายที่ใช้บังคับแก่คู่สัญญาฝ่ายนั้น
- (๒) สัญญาอนุญาโตตุลาการไม่มีผลผูกพันตามกฎหมายแห่งประเทศที่คู่กรณีได้ตกลงกันไว้ หรือตามกฎหมายแห่งประเทศที่ทำคำชี้ขาดนั้นในกรณีที่ไม่ขอคัดกลงดังกล่าว
- (๓) ไม่มีการแจ้งให้ผู้ซึ่งจะถูกบังคับทราบล่วงหน้า โดยชอบถึงการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการหรือการพิจารณาของอนุญาโตตุลาการ หรือผู้ซึ่งจะถูกบังคับนั้นไม่สามารถเข้าต่อสู้คดีในชั้นอนุญาโตตุลาการได้เพราะเหตุประการอื่น
- (๔) คำชี้ขาดวินิจฉัยเกินขอบเขตแห่งข้อตกลงในการเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการ แต่ถ้าคำชี้ขาดที่วินิจฉัยเกินขอบเขตนั้นสามารถแยกออกได้จากคำชี้ขาดส่วนที่วินิจฉัยในขอบเขต แล้วศาลอาจบังคับตามคำชี้ขาดส่วนที่วินิจฉัยอยู่ในขอบเขตแห่งข้อตกลงนั้นให้ก็ได้
- (๕) องค์ประกอบของคณะอนุญาโตตุลาการหรือผู้ชี้ขาด หรือวิธีพิจารณาของอนุญาโตตุลาการ มิได้เป็นไปตามที่คู่กรณีได้ตกลงกันไว้ หรือมิได้เป็นไปตามกฎหมายของประเทศที่ทำคำชี้ขาดในกรณีที่ได้ตกลงกันไว้ หรือ

(๖) คำช้ขาดย้งไม่มีผลผูกพันเป็นยุติ หรือได้ถูกเพิกถอน หรือระงับใช้เสียแล้วโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ หรือภายใต้กฎหมายของประเทศที่คำช้ขาด แต่ถ้เพียงแต่มีการยื่นเรื่องร่วขอให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทำการเพิกถอน หรือระงับใช้ช้ขาดนั้น ศาลอาจเลื่อนการพิจารณาคดีขอบังคับตามคำช้ขาดไม่ได้ตามที่เห็นสมควร และหากคู่ความฝ่ายที่ขอบังคับตามคำช้ขาดร้องขอ ศาลอาจสั่งให้คู่ความฝ่ายที่จะถูกบังคับหาประกันที่เหมาะสมก่อนก็ได้

มาตรา ๓๕ ศาลมีอำนาจทำคำสั่งปฏิเสธการขอบังคับตามคำช้ขาดตามมาตรา ๓๔ ได้ ถ้ปรากฏต่อศาลว่าคำช้ขาดนั้นเกี่ยวกับข้อพิพาทที่ไม่สามารถจะระงับโดยทางอนุญาโตตุลาการได้ตามกฎหมายไทย หรือถ้การบังคับตามคำช้ขาดนั้นจะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือหลักก้อยที่ก้อยปฏิบัติระหว่างประเทศ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๖ บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบกระเทือนถึงความสมบูรณ์แห่งสัญญาอนุญาโตตุลาการ และการดำเนินการทางอนุญาโตตุลาการใดที่ได้กระทำไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. คินสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ใน
 ปัจจุบันความนิยมของประชาชนในการระงับข้อพิพาททางแพ่ง โดยทางอนุญา
 โทตุลาการนอกศาลมีมากขึ้น เพราะเป็นวิธีที่สามารถแก้ไขข้อพิพาทข้อขัดแย้งได้
 โดยสะดวกรวดเร็วไม่สิ้นเปลืองเวลาและค่าใช้จ่าย ทั้งยังเป็นการแก้ปัญหาใน
 ลักษณะประนีประนอม อันจะช่วยลดจำนวนคดีความที่จะเข้าสู่ศาลอีกด้วย แต่
 เนื่องจากกฎหมายเกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการนอกศาลที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีเพียง
 มาตรา ๒๒๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตราเดียวเท่านั้น
 ซึ่งยังไม่ชัดเจนและรัดกุมพอ โดยเฉพาะเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการยอมรับและ
 การบังคับตามคำขาดของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศ อันเป็นผลให้ประชาชน
 ผู้ประสงค์จะใช้วิธีการระงับข้อพิพาททางแพ่ง โดยทางอนุญาโตตุลาการนอกศาล
 ต้องประสบกับปัญหาข้อขัดข้องอยู่เสมอ ประกอบกับประเทศไทยได้เป็นภาคีใน
 อนุสัญญาระหว่างประเทศเกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการต่างประเทศอยู่หลายฉบับ แต่
 ยังมิได้มีการบัญญัติกฎหมายภายในรองรับไว้อย่างเป็นระบบ สมควรที่จะมีการ
 บัญญัติกฎหมายเรื่องนี้ให้ละเอียดชัดเจน เพื่อให้สอดคล้องกับสภาวะทางเศรษฐกิจ
 และสังคมปัจจุบันยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้